

בדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עתות חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בnishiyot Moran HaGanun Rabi Yitzchak Ratzabi Shlita'

רוח' הרואה 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הગליון מופץ בכל בתיה הנקודות ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פנוי הלכה

אופן מנהיגנו בחולכת החתן
והכללה לחופה עיי' השושבינים
ערוך מתוך שע"ה אבה"ע ח"ז סי'
ר"ז ה"ל והענין יצחיק שם
מנาง האשכנים הוא,
שהשושבינים (שאצלם הם
בדרכ' כל אביה החתן
ואביה הכהלה זומה נקרא אצלנו
שושבינים, יתרה ברס"ד בהלכות
שבעת ימי המשתה סימן ר"ז
סעיף ל"ד) מוליכים את החתן
לחופה כשם שלובים
בורעותיו, מימיונו ומשמאלו,
וأنשים חשובים על ידם,
המשיך בעמוד הבא

בנתיבי החינוך

הרבי אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

ו吐צא דינה בת לאה (בראשית לד. א)
כתב מהר"ס נדרכ' וצ"ל בחיבורו 'עין החיים' על פס' זה: למה תלאה הכתוב באמה,
ולא אמר בת יעקב? לפי שיציאתך לגנאי. מה שנאמר בלאה אמה (ל, ט) ותצא לאה
לקראתו. כך דינה באמה בטה. לפיכך הווירו רז"ל שלא תהיה האשה יצאנית –
לפי שיציאתך כמה נזקים באם על ידה. וביתר החמיר חז"ל שלא תתקשט ותצא.
מן פניה שהעם מסתכלים בה ופגם הוא לאשה. שלא ניתנו התבשיטין לאשה, אלא
שתאה מתקשחת בהן לבעה חז"א בתק' ביתה, לפי שאין נתנים פרצה לפני
הכשר, כל שכן לפני הגנב, והוא שאמיר איוב (איוב לא, א) ברית ברתי לעני ומזה
ATABONUL_BAT_TOLAH_RACHA_SHE_ZAKHON_SHALO_ASHOT_BAT_TOLAH_SHADEI_LASHONEL
שמא תשא חן בעיניו וישנה לעצמו – לא נסתכל בה, כל שכן באשת איש על
אתה כמה וכמה. וכך צריכה האשה להזונה יושבת בתק' הבית, מה נאמר עליה (תהלים
מה, ז) כל כבודה בת מלך פנימה, וראויה שתינשא לכחן גדול ותעמיד כהנים
גדולים, ונעשה דוגמת המזבח, מה המזבח מכפר אף אשתו של אדם הכבודה
והצעועה מכפרת, שנאמר (תהלים קכח, ג) אשתק כגן פוריה, ואם עשתה כן, נאמר בה
בניך בשתי לי, יתים, תעמיד בנים נמשחים בשם המשחה. ודוק. עכ"ל.

ויש לחת את הדעת שיציאת לאה לא היתה לריק, ר"ל, שאותו היום היה צדיק יעקב לילך לאهل רחל, ויציאתא מסתמא הייתה
לכוננה טוביה לא להפסיד זמן עם הצדיק, וגם למנווע מיעקב ומרחאל עצמת נפש וטרחה, שאם היה הולך יעקב לאهل רחל והיתה
אומרת לו רחל שעלי היום לילך לאهل לאה, נמצאו מגעים לדידי מבוכה. ועכ"ז אומר הפס' שיציאתך גנאי הוא כי כל כבודה
במלך פנימה, ואשה את המוטל עליה צריכה לעשות ולא לדאג לאחרים על חשבון צניעותה.

וහן אמרת שדברים אלו יודיעים ופושטים, אך מה נעשה בדורנו זה שרבים חלליה, וצאו dara מה קורה בשבותות ברחוות קרייה,
בצד מתאספות בנות גודלות לשוחח ולהעביר זמן ייחודי לעניין כל. ויש מהן שלא זו בלבד אלא אף גורמות ללא משיס שగברים
יעברו ביניהן ובפרט בעת שוב הגברים בלבד שבת מהתפילה. ונמצא חותמאות ומחטיאות אחרות בעונות רבים. וכבר מラン הגרא"י
רצאבי שליט"א כתוב לעניין קריית פרשת זכור לנשיהם (שע"ה סי' קכ"א הד') שהוא שרצה להחמיר על עצמה שתקרה בביתה מתוד
ההורש יע"ש, והוא מטעם זה שלא תצא האשה מביתה דחומרא זו מביאה לידי מכשולות רבים ה"ז. וכ"ש שאין להסכים לבת
לעצת ליטייל עם חברותיה בלבד שבת לאחר הסעודה, שחותמאות וחטיאות רבים בחוזות.ומי שארע לו לראות זאת, נודע ע
ונתהלך. ואף בימות החול, יש להנתק את הבנות לא ליצאת סתם, ואם צריכה לשוחח עם חברתה תעשה זאת בביתה או במקום
צעוע שאין איש רואה. ואף אם צריכה לילך לצורך בראותה, תלך במקומות שאין שם גברים ופושט שלא תלך במסלול המועד
לדברים אלו, כי שם רובה הפרצות. ואני הקטן בגין ובפרט תמהה כיצד עליה בלב ראש עיר חרדים לעשות דברים כאלו בערים
חרדיות, ולא עוד אלא הם מתגאים במעשים אלו ב"ם.

ועכ"ב כל אחד לכל הפתוח ישמר ידיו ובפרט בנותיו להנתקה ממשילה העולה, וה' ב"ה יתケנו בעזה טוביה, ויחזיר כולם בתשובה
שלימה, לעבדו באמת ובשםה ובנפש חפיצה,acci"ד.

יעורנו משפע עיריה העליזה, האנשים היקרים והאהובים, אשר ממה שזיכם ה' ב"ה הם ועתנים, והכל
בחשטר ובצעעא לבל יחו נזעם, היר' שיתמלען למשאלות לגם לטובה, ויארנו ימים ושנים
בבריאות איתה ויהו אעליא, וכל הבריאות האמורות בתורה, יהלו על ראשם מהרה, אנייד

מחידושי רבותינו

הארץ משפיעה על שמו
זה מאכין ולא מאמן
במי הפורטים נכונה יוגרל פרט

פתרונות 'ויצא'
אחדה חידה! במילוי 'עד' בשנים
مسلسلים בזракה, אך בtier מקרים
בנעה.
הזכה בהגירה: יאיר טירן.
מי בתמונה: טרם נפטרה.

ויאמר יעקב אל ביתו ולא כל אשר עמו
הסידרו את כל אלה הנבר (בראשית לה. ב)

יש לרמזו בהז הפסוק שצרכיך האדם בבעור לחתפל לפני השית'

בתחלתה יפנה ויסיר כל הטינופים שבו וירחץ פניו ידו ורגלו ואח"כ ילך לבית הכנסת
ביראה ואהבה לחתפל לפניו יתרך ואז תהי תהילה תפלה מקובלת ומורצת כרייח ניחות. וזה

שאמר הסידרו את כל אלה הנבר כלומר שיפנה ויסיר כל הטינופים שלא ילך לחתפל והוא מלא קיא
צואה כי איך יאמר כל עצמותי תאמרנה ה' מי כמוך וקרבו מלא טינוף שהוא חלק החיצוניים וכאלו עובד
ע"ז הנקרה קיא צואה בלי מקום וז"ש הסידרו אח אלה הנבר אשר בתוככם דהיענו בתוך גוף שלכם.
והטהרו זו רחיצה לטהר עצמו כדי לחתפל בטהרה. והחליפו שמלוותיכם עד מ"ש הפסוקים שצרכיך
האדם שייה לו בגדים נקיים ונאים מיוחדים לתפלה והוא האדם ק"ו מעשו שהיה לובש בגדים החמודות
שהיו לו כשהיה נכנס אצל אביו ואח'יל שצרכיך ג"כ לקבוע לו מקום לתפלה בבית הכנסת וכל הקבע
מקום בבי'ה'ן אלדי אברהם היה בעוזו ואחר שיפנה וירחוץ וילבש בגדים נקיים אז ונקומה ונעללה בית
אל היינוليلך לביה'ה'ן הנקרה בית אל לחתפל שם. ואעשה שם מזבח כלומר אם מתפלל האדם
בכוונה ובקביעות מקום וג"כ מסיר מחשبة רעה מלבו או התפלה מקובלת ומורצת לפני השית' בקרוב
הנkräב ע"ג המזובח.

מי בתמונה?

בן הפורטים נכונה יוגרל פרט

עוד אני אומר עד רמזו ג"כ שישיר האדם גם כעס ודאגה שהם באים מכח סמא"ל עד מ"ש בז'ה'ק והסר כעס מלבייך והעבר רעה מבשרך שהוא רמזו אל הקליפה ומכ"ש שלא ילך לknatr בד"ת או להתקומט עם שום אדם חכם אלא יהא בשלום עם הכל שלא תھא סם מות אלאם פגע בן מנול זה משכחו לבי'ה'ם וג"כ ארזיל ברatty יש'יר ברatty לו תורה תבלין. ואעפ"י שמצוד ההכרח צרכיך האדם למשא ומתן או לחיות הגוף ובפרוע בעוז'ר בזמנינו זה אשר יש'ר רבים מעמי הארץ מתוארים בכל כוחם ובכל יכולתם לאסף ולכנוס ממון רב ולבדכות בתים ספונים וחשובים וללבוש בגדי עשי להגדיל ולהשביע עזמן. מכל מקום תבא להלחם עם היצר חילוק מעשי ומדותיו. חיזי לידע המושכלות וחיזיו לצורך הגוף לבקש לו מזונת ולאנשי ביתו כי א"א לאדם רזיל יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ שציגות שנייהם משבחת עין וכן בגין ארזיל אם אין תורה אין כמה אם אין תורה וג"כ שצרכיך לעסוק בתורה נבאים כתובים נגד ג' דברים הנוכרים בפסוק זה צאן בקר גמלים. א"נ תורה נבאים כתובים ר"ת וס"ית גי' תק"ן ה' שצcin לתקן מדרת המלכיות הנקרה ה'. וכן הצאן הבקר הגמלים גי' תקפ"א ותקפ"א גי' תק"ן א"ל שהיא מדרת המלכיות הנקרה א"ל בשינוי מלהחס"ד הנקרה א"ל או כשמודוגת עם היסוד הנקרה אל ח'. וצרכיך לעסוק ג"כ בתקכ"ב פרקי המשנה שהוא לתקן ת"ת ומלאכיות ב"ז וו"ק ב"ז הוא המלכיות וששה הנשארים הו;רמזו לת"ת שהוא בעל ויק הרי תקכ"ב ובן וששה הנשארים גי' הצע"ן הבק"ר הגמל"ם שם גי' תקפ"א. וצרכיך ג"כ לגמול חסד עם כל אדם עם המתים ועם החיים עם היישרל ועם העכויים עם העניינים ועם העשירים ומה שצרכיך לגמול חסד עם כל אדם עם המתים ועם גוים עם ענייני ישראל זהו והגמלים לב' מהנות:

וחולכים לקדמת הכללה, ובשמות קרבבים אליה חוזרים לאחריהם לחופה. המשך מהעמוד הקודם
וכש מגיעים החתן ושותבינו לחופה, מכריז החzon ברוך הבא, ובשם גיעות הכללה ושותבינותה
(שאצלם ה'ן בדרכ' כלל אם החתן ואמ הכללה זומי השותבינות, ראה בסוף ההלכה) מכריז לקדמת הכללה. ואז השותבינות
מוסבות תחת החופה עם הכללה את החתן שבע פעמים (ויש רק שלוש פעמים), ומנגנים או המשוררים וכל החיבור לא
מלים. ומתחילה הליכתם, מוחזקים השותבינים והשותבינות נרות דלקים בידיהם, וגם בזמן אמרת הברכות וקריאת
הכתובה תחת החופה. וכל זה אינו נהוג בקהילותותינו. וכشمלוים את החתן, הולכים אביה החתן ואביה הכללה קרוב אליו
יתר הקהיל וואפלו בשעת ברכות הקידושין והניסיאין, לא נהגו בתימן שיעמדו אביה החתן והכללה דוקא ליד החתן ממש, וגם
לא האמאות ליד הכללה. ועיין לעיל הערכה כי ד"ה וכען. ובמקרים שהקידושין והניסיאין לא היו סמכים ממש אלא בלילו וזה
בבקיר כיון שבומן הקידושין אין הרבה נשים עם הכללה או בדרכ' כלל גם האמאות לא היו באותו חדר כלל אלא מקצת
קרובותיה ורעותיה. והדלקת נרות לא נהגו בתימן בשעת הברכות כלל, רק קודם לבן בזומן שלוו את החתן והכללה ברוחבו
בלילה להארם להם באפילה או בבורק השכם איז הדליך נרות לפנייהם בידוע וכו' (יעו"ש באורך). וצריך לדרכו ולחקרו שמא
עיין ההליכה שלובי זרוע, בא להם מתרבות האומות אשר סביבותיהם בארץותיהם, כי בספר הפסוקים שלהם עצם לא
נזכר רק שהולכים אחד מימין ואחד משמאלי. ועיין עוד לקמן הלכות שבעת ימי המשתה סימן ר"ז הערכה רל"ז. המשך בעמוד הבא

פינוי הלכה

המשך מהעמוד הקודם

לעלי' נשמה
סעדייה בן מנזר ז"ל, רפאל בן סעדיה
ויל', משה בן סעדיה ז"ל, תנכ"ה

לוז"ק
תומר ישראלי בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לרפואת
רדה בת עוז
תחיה בשכחע"י

אמונה פשוטה בבדיקות

ידועה ומפורסמת אמונה אבותינו התרמימה, אשר היא בתכליתה ללא רופי כלל. ובוחנים בצדיקים שכוני עפר שיוישיעום ויפעלו עבורים לפני מלך רם ונישא, היהת להפליא. ולא בכדי יצא לסתור על קברות הצדיקים בעת עריה, וכדברי המשנה והגמרה בתענית. מעין זה, היינו אמורים בעת שהו צדיקים יושעה יצות פלוני תעמוד לנו, אך אמרתם אינה היתה מן השפה ולוחז. ואחד מני ריבים הוא מה שהעה ב'קורא החורות', עמי' שע"ב (חוצאת נסח תימן) זויל: מעשה שהיא בעית אלערוס ע"א, שהיה שם מלך אחד רשות גמור, ושמו אלכבראס, שהיה נזיר גזרות קשות על כל האמות. שכלי מי שהוא רוצה לעשות חופה, או משתה, או מילא, או איזה שמחה, דאסור לו עד שיקח השון מההמשלה שלו. והוא לו גודרים הרבה גברים בעלי נשך ומדאפע (תותחים) לרוב, והוא היה גבור חיל כנמרוד גבור ציד, והוא בן באולה,

וכשנושאים הגויים נוהן להם רשיון, ושם עליהם חזק ממשלי, לכל אשא נשואה קודם שתבוא אצל חתנה, מבאים אותה אליו, כמו בתואל. ראשית בהיא לעטלק, וקבלו הגויים את גזרתו עליהם, להיות כל אשא נשואה קודם שתבוא אצל חתנה, מבאים אותה אליו, כמו בתואל. לימים המיד אחד יהורי, והיה לו למשרת. פעם אחת ראה אותו רשות אלכבראס את היהודים יצא מבית הכנסת לברך על הלבנה במושאי ים הփורים, וביתו בראש החור בראש המגדל. ראה אותם, קרא למומר. אמר לו, מה היהודים עושים לאור הלבנה מרקדים ומשחקים, וכי שוטים הם שמרקדים בחוץ כתשים.

אמר, היהודים אמורים שהיה מלך עליהם דוד, וכובש את כל האומות. בניהם מסר לטבח, ונשותיהם שבת, זוקניהם אסר, וחכמיהם קשר, ובתיhem נתץ, והבליהם שרף באש, וכרכיהם עקר, וממוןם בז. והשאר שמס לו לעבדים, והשאר כל אנשי הארץ תחת גליהם. ועכשו בכל חדש הם יוציאים תחת השמים ומרקדים ושמחים ואמורים, דוד מלך ישראל חי וכיום. מחשבים בכלם שעתיד לעמוד ולמלוך ולעשות כמו שעשה, ולבבל את העולם כמו שבבל העולם מקודם בחו"ז.

עמד וקבע את כל סגנו. אמר דברי המומר, מה שם עוזים היהודים, והם מצפים ומהילים לביאת מלכם ומשיחם, ומוקים למפלת המשלה. אמרו לו, הן בידך לאסור ולעונש נכסין. מיד שלח להם צירים, ויאספו את כל היהודים אל בית האסורים. הניח אותם שלשה ימים. אמר להם, למה אתם מרקדים לאור הלבנה, ואמורים דוד מלך ישראל חי וכיום. עתה אם תביאו דוד מלככם לפני חי, מوطב, תהיו ותשבו בארץ לבתח. ואם לא, תתנו נס ואגרש אתכם מן הארץ. אמרו, תן לנו ומן חדש ימים.

עד שיצא החודש ונכנס החודש השני, הגיעו זמן ברכת הלבנה וברכו בקינה גדרולה. אמר להם הרבה, לנו דוד המלך אנחנו נאדרים ונענשים. עתה לאמר דוד מלך ישראל חי וכיום שלש פעמים, ובכל פעם לאמר עשרים ואחת פעם נא"ה. נראה דביוונו בה נגיד שם אה"ה בה"ה שהוא מסוגל לעת צרה כדי בספרים ואכמ"ל. וכן היה, שברכו ברכת הלבנה ואמרו קדיש דרבנן, והלכו לบทיהם לשולם. ויהי בחצאי היללה, ויקץ הרשות אלכבראס משנתו, וירא והנה איש עומר לנגן וחרבו שלופה בידו, והוא רוכב על הסוס, ומראוו כמראה מלאך האלים נורא מאה. ויאמר לו, מי אתה. אמר לו, דוד מלך ישראל. עמדו לקשר בחייב. והאיש נבהל ונאלם ודבק לשונו אל חבו, ולא יכול לדבר.

ויקשור אותו בחבל ברגליו, ויטילו מן החלון מחוץ לבית. ויאמר לו, השמר לך מדבר עם היהודים מטבח עדר רע. לעומת השכימים בבקיר, וכבר הוא נבהל. קרא ליודים ונתן להם פר שמן, אמר, הדליקוו בבית הכנסת לכבוד דוד מלככם, כי אין אמת אתם ותורתכם אמת, ברוך מגן דוד. עכ"ל.

והלאו ונכח גם אין להאמני ולבטוחقلب שלם כמותםacci"r.

המשך מהעמוד הקודם   ואמנם כל זמן שלא נתרבר, אין צורך למנוע ולהימנע בהכרח משילוב הזרעות של שושבינים ושותבינות, בפרט היכא דשייך זהה משומע עלთא בקרתא זיל בנימוסה כמאמר חז"ל בבראשית רבבה פרשה מ"ח אות ט"ז, לפי שעכ"פ אין איסור בכפי האי גונא מצד

הליכה בחוקותיהם הויאל ויש לדבר טעם גלי", כגון שתבא רעל בחלק יורה דעה הלכות חוקות העמים סימן קמ"ד סעיף ה. ועיין עוד לעיל הערכה ר"ל ד"ה מיהו. ויתכן אףilo שהחשו לאותם חתנים וככלות שעולמים להיכשל וליפול בהליךתם מרוב בישנותם, על כן תומכים אותם מימיינם ומשמאלם. ועיין נטעי גבריאל פרק י"ד הערכה א'. ולקמן הערכה רל"ח ד"ה ומה, והערכה של"א ד"ה כיסוי]. אבל מה שהם נוהגים שהשותבינות מוליכות את הכללה לחופה בשחן שלובות בזרועותיה, מימיינה ומשמאלה, יש שנגנו בעין זה גם בקהילותינו ולא שילבו זרעותיהן זו בזו, אלא החיזקו בידיהם בזרועותיה ובכתייפה לתמוכה. וכן לא שימשו בשותבינות דока אם החתן ואם הכללה, ובפרט שאם החתן מפני שהיתה עסוקה, לא הייתה נמצאת שם כלל בזמן ליווי הכללה כשיצאה מבית האם, אלא נשארה בביתה עד שהגיעו שמה, שכן אחותה של כללה הייתה שותבנית או אחת משאר קרובותיה. ועיין עוד לעיל סעיף כ"ט והערכה רכ"ז שם. ומה שיש בקהילותינו שהחיזקו אותה בידיהם דבר האמור, מלבד שהוא דרך כבוד, נראה הסיבה העיקרית מפני שפניה מכוסות אז כאשר שמעתי ועיין לעיל הערכה רל"ז ד"ה וצריך, ולקמן הערכה של"א ד"ה וכיסוי ולכך את החתן גם הם לא נהגו להחזיק.... ושמעתי עוד כי נהגו כן מפני שבדרך כלל היא קטנה ומתרגשת ולפעמים אפילו מסרבת או עושה עצמה כמסרבת ועלולה בגל זה ליפול ועיין עוד לעיל הערכה רל"ז ד"ה וצריך:

לעילו נשמה חיים בן יהיא נהרי ז"ל, אודיאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,
דוד בן סעד בשארין ז"ל, יוסף בן יהיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דוד טביב צ"ל,
יפה בת יהיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

חכמי תימן

הרב שלום בן צאלח חתוכא
צ"ל
חי לפני כמאה וחמשים שנה.
שים שימש ראב"ד של העיר
ראדע.

תנצב"ה

מי שימוש
מרוויחת.

הודות... הברכה...

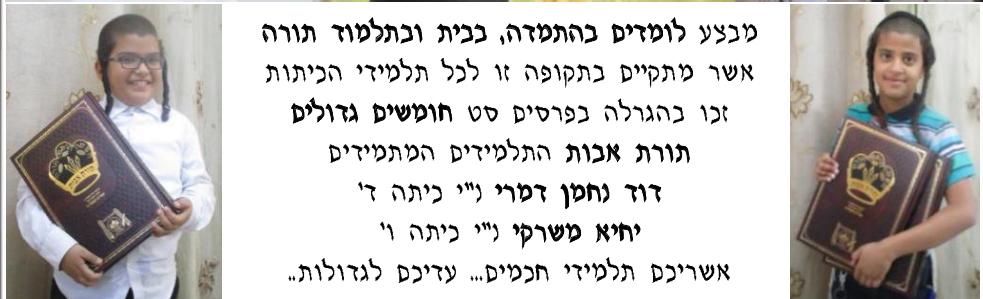
ליידיעו היקר עזען ונהגא אע
לטו עיר נאש להנאה, לחוק
מסורת אבותינו יהדות תימן
המעטירה,

הזה עצמה חיבי יצעז,
יה"ר שיתקיים ט לא תמושט
התורה מורה, ויאיריך ימים
ושינה טובה, דשנים ורעננים
יהיו הוואול נני ביטן, ואושור
ועושר יעוץ ויפרע מפתעה ביטען,
ולל זרע ישמרו מסורת אבותינו
העאמנה, אל"ר

הערות, האורות ותשובות להידות
ניתן לשולח לפקס: 03-9130000
או במייל:
e0504150896@gmail.com

תפארת בניים

תלמידי כיתה כי מעט לעת חוגיגס סיום פרשיות.
יה"ר שיזכו לבוך על גמורה של תורה אכ"ר

לדרופאות ולזוג הגון הרה"ג
יחיאל בן יוסף גרפין בשכחה"

בדרכיהם אתה לך....

ממרח קביה לחמה

בכל יום עללה הרב מרדכי שרעבי לישיבתו כשבכיסי גלימתו מצוים שטרות כסף רבים, על פי רוב כשהוחזר לבתו נותרו בידו פרוטות בלבד, כי כל הכספים חולקו לצרכי צדקה, גמ"ח ומיצת נערם מהרחותות לבוא להסתופף בחצרות בית קדשו. כמו"ד ראש חדש חילק הרב מעין "משכורת" לאלו שהתמידו להשתתך בשיעורים השונים. התמיכה זו בא להעודדים ובუיקר לבסס את כלכלתם של לומדי הישיבה, שברובם היו מטפלים בילדים רכים ומשכורותם עלובה.

באחד מימי ר"ת, נתן הרב לאחד מתלמידיו את כל הכסף שהוא בכיסו על מנת שיחלקו בין הלומדים, איש איש כפי הרואין לו. כשהלה השלים את סיבובו נכח לדאות, שחלקו של אחד הלומדים נחסר, כי הכסף תם ואוזל. כשהשナル ע"י הצדיק אם מלא את שליחותו ענה, כי לא סיימה היה שחרדר כסף. הרב שידע כי פרוטה לא נותרה בכיסו, השליך על ה' היבנו ואמר בבטחון — "עוד מעט, ממרח קביה לחמה".

העד אותו תלמיד, ל"י שמו, שלא חלפו חמיש דקות, ולבית הכנסת נכנס יהודי זה, אשר הניח על ספרו הפתוח של הצדיק חבילת שטרות כסף בסך עשרת אלפיים ל"י. היהודי לא נשאק את ידי הרב ולא דבר מארמה, רק שם הכסף ויצא כלעומת שבא. חיזק נטלה בזווית פיו של רבנו, ופנה אל ל"י שעמד בואה נכחו ואמר לו — "בכבוד, הנה הכסף קח וחלקו למי שmagiu לו".

(דרך עדיקים ח"ב דף 136)

לוז"ק
יובל בן דוד
ורות בת זכריה

שלום בן יעקב ומירב
טליה בת מנשה